

anden Side kan jeg ganske vist være enig med den ærede Minister deri, at det vilde være det Næsteste at tage hele denne Side af Sagen igjennem en særlig Lov; det er en saa vigtig og indgribende Sag, at den vel burde gøres til Gjenstand for en særlig Lov, og det vilde være saa meget mere ønskeligt, som det vistnok er fuldstændig rigtigt, at denne Sag bør behandles sammen med Indkomsskatteloven. Jeg troer ikke, at det, at behandle den kommunale Bescatning sammen med Indkomsskatteloven, er saa vanskeligt, som det af Nogle gøres til. Det er maaskee ikke ganske paa samme Maade som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage), at jeg opfatter dette. Det er ikke blot den kommunale Bescatning, jeg troer bør nærme sig til Indkomsskatten. Jeg holder mig tillige overbeviist om, at naar Indkomsskatten kommer hertil, ind i denne Sag, ogsaa, naar der skal være Udsigt til, at den vil blive modtagen af den store Befolkning omkring i Landet med nogenlunde Velvillie, saa maa den nærme sig Formue- og Veiligheds-skatten. Det er denne Betragtning, som gjør, at jeg troer, at det vil være nyttigt i enhver Henseende, at vi tage den hele kommunale Bescatning for i en særlig Lov og søge at bringe den i Samklang med Formue- og Indkomsskatten til Staten. Jeg troer, at det vil være særdeles nyttigt for den kommunale Bescatnings egen Skyld. Den nuværende Formue og Veilighed er vistnok taalelig, ja endogsaa ganske god omkring i Kjøbstæderne; i flere Kjøbstæder troer jeg, at det har viist sig, at man har dannet sig en fast Praxis og ganske gode Regler, saa at vi der i den have en ganske brugbar Skat. Jeg troer ogsaa, at der paa mange Steder omkring paa Landet har uddannet sig mange gode og fyldestgjørende Regler i saa Henseende, men paa mange andre Steder paa Landet er Formue- og Veiligheds-skatten dog en meget mangelfuld, høist usfuldkommen Skat, og jeg troer derfor, at det for den kommunale Bescatnings egen Skyld vilde være yderst hensigtsmæssigt at faae faste Regler etablere med Hensyn til dens Paaaligning, men det maatte da ganske vist helst være Regler, noget forskellige fra dem, der ere foreslaaede af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage). Jeg troer tillige,

at det vilde være af den største Betydning, ja maaskee nødvendigt, for at vi kunne faae en god Stats-, Formue- og Indkomsskat, at Skatnormerne ved begge Skatter bringes i saa nær Forbindelse med hinanden som muligt. Den høitærede Minister sagde, at Udvalget burde have indbragt et særligt Lovforslag; jeg troer imidlertid ikke, at den ærede Minister, efter hans egne, maaskee ikke ganske uberegtigede Indvendinger imod den Maade, hvorpaa nogle af vore Udvalg tage Sagens Behandling, i Grunden vil fastholde dette, at det særligt skulde være Udvalgets Opgave at komme med en saadan Lov. Det forekommer mig, at han maa indrømme os, at det maa være Ministerens Sag, at han maa kunne give det Løfte, at han, hvis han, som jeg haaber, bliver paa Ministerbænken, vil forelægge en Lov om den kommunale Bescatning. Naar han vil give os det Løfte, troer jeg ikke, at der fra Thingets Side vil være Noget imod at lade disse Bestemmelser falde ved denne Lov, om ikke før, saa ved 3die Behandling. Hvad de enkelte Bestemmelser angaaer, stemmer jeg paa en enkelt Undtagelse nær for dem, der ere foreslaaede af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) — ogsaa angaaende de offentlige Stiftelser. Jeg troer, det vil være principrigtigt, at der ved disse offentlige Stiftelser tages Skat allerede af Eiendommen og saa senere tillige af Gagerne, Dotationer m. m. A. Der er ofte virkelig en dobbelt Indtægt, der er idetmindste mange Tilfælde, hvor saadanne Stiftelser bør beskattes dobbelt, baade igjennem Stiftelsen og igjennem dem, der nyde Godt af, der have Indtægter af Stiftelsen, skjøndt det er forskjelligt efter de forskjellige Stiftelsers og Anstalters Natur.

Fallesen: Det var ikke min Hensigt at tage Ordet idag ligesaa lidt som tidligere under denne Forhandling, men den ærede Ordfører kaldte mig frem, — og saa kommer jeg. Den ærede Ordfører behagde at sige, at jeg ikke maatte leve i den Indbildning, at fordi mit Navn stod paa et Forslag, var det en saadan Underskaling, at det absolut maatte gaae igjennem. Jeg veed ikke, hvad der berettiger den ærede Ordfører til en saadan Uttring; ganske vist er